VARIETĂȚI SPORTIVE

IN NOAPTEA CEEA DE CRĂCIUN...

In noaptea aceea — noaptea de Crăciun: când îngerii coboară din înălțimile cerului aproape de pământ; când stelele strălucesc mai înviorate decât obrajii unui suporteur în seara victoriei; când un nedefinit sentiment de bunătate învălue inimile omenești de le-ar împiedica chiar să protesteze contra prețurilor de intrare la matchuri; când, în noapte, cerul ia nostalgice nuanțe albastru-violete ca ochiul unui arbitru după o convorbire particulară cu trei simpatizanți ai echipe învinse; așadar, în noaptea aceea de Crăciun, conștiințele se revizuesc, iar păcatele și greșelile se recunosc, scăparea găsindu-se în pocăință și umilință

....

Arbitrul, cu lacrimile'n ochi, luă o foaie de hârtie și scrise federației de foot-ball:

— „...In această zi, nu mai pot ascunde fatala greșeală făcută de mine în matchul Fortitudo—Balanza de Duminica trecută. Da, am greșit; am acordat un 11 m. contra echipei Fortitudo, pentru că am fluerat fără să vreau și voiam să justific aceasta oricum, dar nu se întâmplase nicio neregularitate în careu și Fortitudo a primit — pe nedrept — un goal care i-a adus și înfrângerea..."

....

Fundașul echipei Fortitudo, ștergându-și lacrimile plin de căință, puse mâna pe o hârtie și scrise federației:

— „Prea stimată instituție!

Simt că nu mai pot înăbuși în sufletul meu remușcarea pentru nenumăratele protestări de Duminică, cu care am ridicat publicul contra arbitrului, ceeace firește a adus la amendarea clubului meu. Acum mărturisesc că într'adevăr am comis un fault, punând o piedică, absolut nepermisă (înaintașului advers și pentru care arbitrul — pe bună dreptate — a acordat 11 m. contra noastră..."

....

Gianni Pennalata, vestitul gazetar sportiv și guraliv, nu-și șterse lacrimile pentrucă nu era de demnitatea lui; dar, cu sufletul mișcat bătu la mașină cele ce urmează:

„Onor Federației de Foot-ball"

„Nu pot lăsa să treacă Crăciunul fără a-mi cere scuze arbitrului care a condus matchul Fortitudo—Baladanza, pentru injuriile brutale aduse în ziarul la care lucrez. Cu ocazia acordării penaltyului contra echipei Fortitudo. Recunosc că l-am criticat fără să fi avut elementele de fapt, deoarece în momentul în care s'a produs faza terminată cu 11 m. — dealtfel ca și în tot timpul matchului — în loc să urmăresc jocul discutam cu un coleg despre toaletele doamnelor și astfel, n'am văzut absolut nimic. Contrar celor scrise de mine, după cele ce mi-a povestit soția mea care ascultase matchul la radio, faptul — penaltyul — s'a întâmplat în realitate și eu am criticat pe nedrept decizia arbitrului cu cele mai aspre și mai violente cuvinte găsite înlăuntrul și 'nafara dicționarului... Iată pentru ce îi cer iertare pe veci pocăit..."

....

Inaintașul care fusese trântit de fundașul advers, plângând sub globul luminos al lămpii, scrise:

— „...Vin să reabilitez pe fundașul descalificat pentru vina de a mă fi lovit. Nu pot petrece Crăciunul cu greutatea aceasta pe inimă. Nu este adevărat — cum sbieram către arbitru, rostogolindu-mă pe pământ și ținându-mă cu amândouă mâinile de un picior — că el m-ar fi pus piedică Duminica trecută. Fiindcă tocmai eu m'am aruncat la pământ cu tot dinadinsul, de necaz că pierdusem mingea și încercând trucul fault... greu — reușit din cauza

prostiei arbitrului — pentru a scăpa de fluerăturile publicului. Faceți uz de declarația mea cum veți crede că-i mai bine și mai potrivit".

....

Conducătorul clubului Fortitudo, Antonio Costanti, răsturnat în fotoliu, după ce-și frânse mâinile de mai multe ori cu nehotărîre, începu să dicteze secretarei:

„Distinsă Federație,

Conștiința îmi ordonă să repar o faptă urâtă a mea. Duminica trecută, arbitrul mi-a adresat mulțumirile sale pentru protecția pe care i-am acordat-o contra furiei publicului și mi-a spus că va face cunoscută la federație purtarea mea. Dar, procedeul meu n'a fost decât o prefăcătorie. Aflați că pumnul care, în învălmășeala de sub tribune, i-a învinețit ochiul, a fost al meu; că piciorul care i-a pătat fundul chiloților — pe când intra în cabină — tot al meu era; că acul în care s'a înțepat când s'a așezat în automobil — eu l-am pus; că eu i-am furat biletul de tren din panglica pălăriei, silindu-l să-și cumpere altul..."

Cavalerul Beniamino Gentili, delegatul federal la matchul Fortitudo—Baladanza, scrie, la rându-i federației:

„...Nu-i deloc adevărat, cum v'am scris în raportul meu precedent, că conducătorii clubului Fortutido nu și-ar fi dat toată silința să calmeze furia publicului, să restabilească ordinea și să proteje pe arbitru. Antonio Costanti, de pildă, a fost inegalabil în această privință și numai intervenției sale minunate se datorește faptul că arbitrul a putut pleca viu în seara matchului. Dacă toate acestea nu vi le-am adus la cunoștință până acum și, din contră, l-am acuzat pe Costanti că ar fi dat un pumn și un picior arbitrului și de alte necuviințe și molestări, de cine știe cine făptuite, este din cauza unei vechi socoteli ce o aveam cu susnumitul. Dar, în această noapte de Crăciun..."

Secretarul federației, cântărind în mână scrisorile sosite și, desigur, inspirate de sărbătoare, spuse:

— „Ce de lume ne-a trimis urări! Le vom răspunde la toți printr'un comunicat."

Și fără să deschidă măcar una, lăsă să cadă pachetul de scrisori în coșul de hârtii de lângă birou...

(din italienește)

MARȘUL PARTIZANILOR

Umbrele serii
mereu s'alungă,
neobosite
în calea lor lungă.

Vuietul nopții
crește într'una,
iară pe ceruri
se sfâșie luna.

Repezi fantome
vântură zarea, —
cu trupuri trudite
Cuprind depărtarea.

Numai o clipă,
niciun cuvânt, —
besna-i înfășur'
ca de mormânt...

r. vilara

ȘTIAȚI CĂ?...

Petra ar putea juca la Wimbledon cu Bruce Woodcock sau Tommy Lawton, dar nu cu... Bobby Riggs!

Se petrec câteodată în sport, unele „cazuri", cari dacă nu trezesc întotdeauna indignarea sportivilor cinstiți, cel puțin aduc o contribuție mai mult sau mai puțin însemnată, la formarea unei istorii amuzante a sportului în cauză.

Este vorba, după cum ați bănuit probabil, de abilele chinezerii proprii unor țări în care sportul nu mai constitue un divertisment, o necesitate utilă, ci un spectacol, un prilej de exploatare a sportivilor talentați de către o mână de indivizi lipsiți de cel mai elementar scrupul. Așa se face că diferitele asociații și federații conducătoare din aceste țări, iau uneori decizii, pe cât de anapoda, pe atât de... curioase. Și o mostră, nu lipsită de savoare este una din recentele hotărâri luate de către Lawn Tennis Association care după cum se știe, trece drept forul dirigent al tennisului în Marea Britanie.

Uimitoarea decizie care a dat naștere unor foarte vii discuții în presa franceză, prevede în linii generale, următorul lucru: profesioniștii din alte sporturi vor putea participa în viitor la turneele amatoare de tennis!

✵

Faptul în sine este cu atât mai senzațional, cu cât se cunoaște intransigența conducătorilor sportivi insulari în materie de amatorism. E deajuns să citești în acest scop regulamentele lor cari privesc definiția amatorului. Nu numai că acesta nu are voie să primească, direct sau indirect, orice remunerație bănească sau orice alt avantaj decurgând din practicarea sportului, dar însuși faptul de a se măsura cu un profesionist îl expune la sancțiuni foarte grave! Sau mai bine zis îl expunea. Pentrucă, fără îndoială, Lawn Tennis Association se va vedea pusă în obligația de a-și reîmprospăta legile...

✵

In ce situație paradoxală se vor găsi însă conducătorii celorlalte federații naționale? Respectând litera regulamentului, sportivii cari au întâlnit pe „impuri" nu ar mai putea fi considerați ca veritabili „puri". Nu exagerăm deloc. Citiți, de exemplu, Codul Oficial al Federației franceze de Lawn-Tennis și veți vedea!...

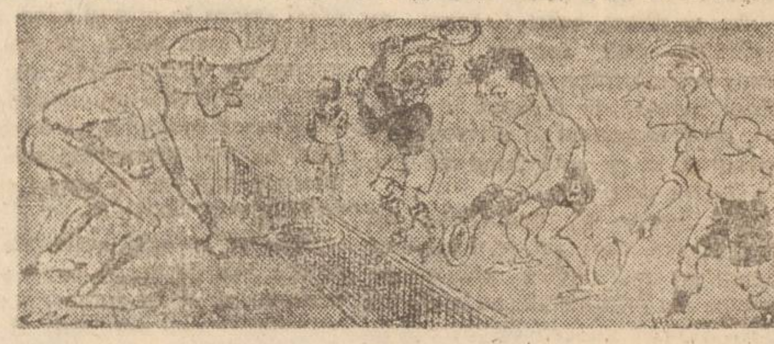
✵

Ce vor spune însă membrii Federației Internationale de Lawn Tennis? Se pot prevedea reacțiuni diverse din partea celor ce nu doresc să evolueze, cum pare-se că vor britanicii! Va trebui încă odată să se revină asupra mult învechitelor regulamente. Nimeni, nici chiar morala nu va pierde mai nimic.

Se mai împrumută acestei hotărâri și o altă semnificație. Englezii sunt îngrijorați de valoarea atât că mai mult decât modestă a tennismenilor lor actuali și vor, în acest mod, să facă o infuzie cu... sânge nou! Totuși, este puțin probabil ca vreun footballist, ciclist boxeur, sau „cricketar" profesionist să se releve ma e campion de tennis și să fie astfel desemnat să reprezinte culorile Albionului în Cupa Davis! Atunci? S'a luat oare această decizie numai în scopul de a se trezi o emulație între tennismenii amatori și profesioniștii jucători... amatori de tennis?

✵

Maurice Blein care comentează cu lux de amănunte acest „caz" în coloanele revistei „Omni Sport" spune: „Nu ar fi mai bine să se ajungă în sfârșit la acele turnee "open" cari se pun cu regularitate pe picioare în golf, scrimă sau cricket? Ar putea fi astfel văzuți jucând împreună, cei mai buni practicanți ai tennisului fără distincție de... etichetă. Desigur nu numai aceasta va permite desemnarea celui mai bun campion, dar amatorii nu vor avea decât de câștigat din aceste întâlniri, ... putând ajunge la tehnica cea mai desăvârșită".

✵

Dacă Maurice Blein ar fi ascultat de onorabilii (!) dirigenți ai lui Lawn Tennis Association, se vor putea deschide porțile Wimbledonului și pentru Riggs, Budge, Perry, Kovacs cari alături de Drobny, Petra, Schroeder și ceilalți jucători de valoare mondială ar putea oferi, indiscutabil un spectacol tentant.

Dar deocamdată, rămâne lui Petra sau Drobny, să se întâlnească, eventual cu campionul european la categoria Bruce Woodcock sau cu celebrul footballist Tommy Lawton! Bineînțeles dacă aceștia din urmă s'ar simți atrași de tainele și misterele "sportului alb"... (M G).

R E B U S

***V**erificați-vă cunoștințele și perspicacitatea, producându-vă un plăcut divertisment de sărbători.*

Vă ajutăm noi, prin concursul anunțat mai de mult și care îl vedeți aci.

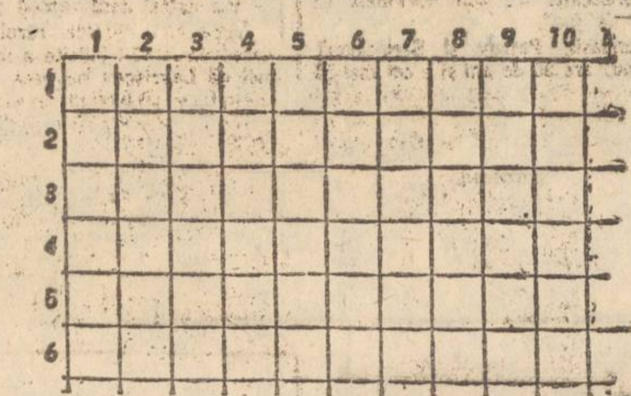
Satisfacția poate fi dublă: în primul rând, cea a deslegărei — amor propriu deci, — și apoi obținerea premiului de lei 5000.

Condițiuni? Trimiterea deslegărilor tuturor jocurilor de aci, însoțite de cel puțin trei din cupoanele numerotate cari au apărut în ziarul nostru până azi. Atâta tot!

Plicurile cu deslegări și cupoane vor fi trimise de cetitorii bucureșteni până la data de 15 Ianuarie, iar de cetitorii provinciali până la 1 Februarie 1948, pe adresa: „Sportul Popular", Concursul rebusist.

Si acum, să vă vedem la lucru!

Un careu nu prea banal

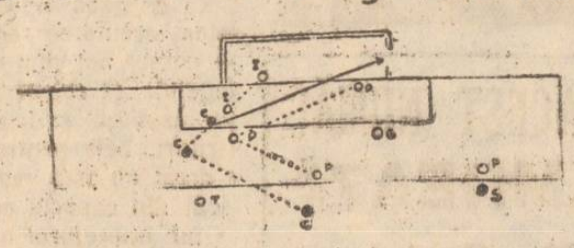
Jocul pe care-l prezentăm în acest concurs, nu este lipsit de careuri negre cum ar părea la prima vedere, ci, din contră, are destul de multe, numai că rămâne în sarcina dvs să le puneți acolo unde socotiți, după cetirea semnificațiilor, că trebue să fie fixate.

EXEMPLU: — Aveți în joc, să zicem, la un oarecare număr, opt careuri albe și vi se dau două semnificații: ABIS! și UPPERCUTUL FOOTBALLISTULUI. — Căutați și rezolvați: AA și SHOOT. Deci careul negru va fi al treilea. E clar, nu? Aveți cuvântul!

ORIZONTAL: 1) 0—0;—1—1. 2) 2—2; 3—3 3) Roș-albastru;—Deasupra. — 4) Repriză! — Iți aparține. — 5) 1:0. — 6) La hipism: — Echipă de rezerve.

VERTICAL: 1) Asociație. — 2) Knock-out! — 3) Personaj eminescian. — 4) Urmează după 5 cifre! — A patra. — 5) Tip de boxeur: dă și nu vrea să primească dela alții. — 6) Adversarii; — Le găsești în orice internațional! — 7) Fluerat...— 8) A paisprezecea în clasamentul armelor rebusistului! — Pronume — 9) După finală. — 10) Popescu II și Popescu II!

GHICIȚI!...

Schema de mai sus reprezintă o fază de goal, terminată cu înscrierea unui punct, într'unul din matchurile jucate toamna aceasta în București.

Cercurile albe reprezintă jucătorii echipei în apărare, punctele negre jucătorii echipei în atac, iar inițialele sunt ale numelor jucătorilor cari au participat la acea fază.

Liniile punctate reprezintă deplasările efectuate de jucători pe teren, iar linia plină neagră traectoria mingei trimisă de shootul jucătorului care a înscris.

Acum ghiciți:

a) în ce match s'a produs faza de mai sus?

b) ce jucători au participat la fază? îi puteți ghici după inițiale;

c) dela cine a primit pasa jucătorul care a înscris?

AVEȚI CUVÂNTUL!

N. B. — Concurenții provinciali nu răspund la întrebarea dela punctul „c"!

CONSTRUIȚI-L SINGURI!

Fiindcă de Crăciun aveți mai mult timp liber, vă sugerăm ideia de a vă construi singuri un joc. Și iată cum.

Noi vă dăm următoarele litere:

2 A 1 B 3 C 1 E 1 G, 1 H, 2 I, 1 K 4 L 1 M, 3 N 2 O 1 P 2 R, 2 S 1 Ș, 2 T, 1 V, 1 W 1 Y.

Intrebuințând fiecare literă de maximum atâtea ori câte vă indică numărul de lângă ea (maximum 3 C, maximum 2 I, etc.), formați diverse cuvinte sportive.

La fiecare cuvânt în parte, se poț întrebuința toate literele date.

EXEMPLU. — Pentru „1 G" — „2 O"—„1 V"; GOLDOVANI).

Cuvântul de 2 litere va primi 1 punct, cel de 3 litere 2 puncte, cel de 4 litere 4 puncte, cel de 5 litere 6 puncte, cel de 6 litere 8 puncte și așa mai departe.

Nu depinde decât de dvs., să obțineți cât mai multe puncte.

Succes!

N. B. — Pentru ușurința controlului, nu se va scrie decât un singur cuvânt pe un singur rând. Ordinea va fi crescândă adică întâiu cuvinte de două litere, apoi cele de trei, etc.

N. Focșa

Publicăm totodată al treilea și ultimul cupon de participare la concursul rebusist, cupon pe care cetitorii îl vor trimite împreună cu deslegările jocurilor ce au apărut în numărul de față.

Concurs rebus
SPORTUL
CUPON No. 3

5000 LEI PREMIU PENTRU CEA MAI REUȘITĂ SCHIȚĂ SAU NUVELĂ SPORTIVA

***A**m anunțat deseori în ultima vreme concursul organizat de ziarul nostru pentru cea mai bună schiță sau nuvelă sportivă.*

Cu numărul de azi declarăm concursul deschis și așteptăm încercările literare ale participanților, până la data de 1 Februarie 1948, exclusiv, dată la care concursul se închide și încep lucrările de triere ale juriului, ce va fi compus din personalități ale lumei literare dela noi.

Condițiunile de participare: pot lua parte la concurs numai amatori, ziariștii și scriitorii fiind absolut excluși.

In modul acesta, talentele pe cari le posedă atâția tineri elevi și muncitori se pot descoperi și își pot eventual deschide căi largi către o carieră pentru care poate sunt făcuți acești tineri.

Cea mai bună nuvelă sau schiță sportivă va fi premiată cu lei 5000, totodată fiind publicată în coloanele ziarului nostru.

Vă așteptăm și vă urăm tuturor:

SUCCES!

AȚI ȘTIUT?...

Ați știut vreodată câți campioni mondiali au avut vecinii noștri unguri la campionatele studențești?

Dacă nu-i știați, iată-i:

100 m. Sir 10 8 sec. (1935) — — 200 m. Paltz 22 4 sec (1929), Sir 21 6 sec (1935); 400 m. garduri Nagy 54 7 sec. (1933), Kovacs 53 2 sec. (1935) — înălțime Orban 1.86 m. (1927); Bodossy 1 94 m (1933) Rec mond. universitar Greutate Bacsalmasi 14 22 m (1927) — Darany 15 21 m (1930) — disc Komlos 40 28 m (1928), Klics 47.80 m. (1947) — suliță Varszegi 64.85 m (1933); Varszegi (1947) — prăjină Zsitvay 4 00 m (1947) — 4X100 Ungaria 41 4 sec (1927); Ungaria 41.6 sec. (1935)

Studente: Suliță: Regdanski 38.86 m. (1947).

SHOOTUL LA POARTĂ!

***T**ot ce este mai esențial în jocul de football este obținerea goalului. Unsprezece oameni aleargă 90 de minute, risipesc efort și fac acte de eroism, numai pentru a introduce o bășică de piele între două bare așezate la vre-o șapte metri una de alta.*

Spectatorii în tribună urmăresc jocul echipelor, au o plăcere estetică la o mișcare reușită, se extaziază uneori când o pasă corectă găsește un coechipier la 30 de metri, dar pasiunea intervine numai în momentul când mingia se apropie de poartă și când înaintașul reușește să înșele vigilența apărătorilor și să creeze ceeace numim „faze de goal"

Jucătorii depun efort colosal dealungul terenului. Un înter fuge de la linia de 16 m proprie, primind și dând passe coechipierilor, pentru a ajunge în apropierea porții adverse, de unde să poată trimite acel shoot care este concretizarea unei acțiuni, scopul final al întregului joc.

O extremă prinde mingia pe la mijlocul terenului și fuge cu ea repede de tot, mai repede decât fundașul pus să-l marcheze. Extrema face sprint care cere efort, cât o finală de 100 m. a lui Moina și în plus mai trebue să conducă mingia cu dexteritate și cu atenție încordată la apropierea liniei de corner, a liniei de tușe și a adversarului.

Dar când în fine înaintașii au ajuns în apropierea porții, fie obosiți de un efort prelungit, fie extenuați de către un sprint, vine momentul culminant, momentul când toată ființa jucătorului, voință, însuflețire, nervi și mușchi, trebue să se concentreze într'o singură mișcare: shootul.

Adversarul se află puțin mai departe, poarta se vede în forma unei linii albe subconștiente și mingia bucluCașe și greu de domesticit tremură în apropierea bocancului. Acum este momentul încordării când înaintașul se apleacă puțin și piciorul se întinde luând un ultim avânt pentru a lovi balonul cu toată furia, de care un performeur este capabil într'o direcție dela care nici-un picior de fundaș și nici o mână de portar să nu-l mai abată.

In tribună nervii spectatorului au ajuns la maximă încordare, își mușcă buzele absent de tot ceace este străin jocului și în momentul când înaintașul se pregătește să tragă, spectatorul ridică și el piciorul, parcă vrând să se conjuge în mișcare cu jucătorul de pe teren.

Shootul a plecat din piciorul care a lovit năprasnic mingia și sboară cu o viteză de glonț spre poartă. Va fi goal sau o va prinde portarul? Intrebarea aceasta interesează mai mult în acel moment ca orice altceva și mingia trece irezistibilă lângă bară și se oprește în plasă. Portarul este pe jos; a ajuns târziu la înălțimea mingii, iar apărătorii privesc cu ochi voalați și cu desnădejde în gesturi spre adversar, care ridică mâinile de bucurie și râde, râde...

Tribunele s'au ridicat în picioare și pălăriile sunt aruncate în aer și

ca un om, întreg stadionul strigă: goal, goal!

✵

Cei mai iubiți și cei mai populari actori ai stadionului sunt înaintașii. Ei concretizează dorința tuturor, ei sunt cei cari procură satisfacția victoriei. Momentele de extaz, de plăcere ei le crează celor zeci de mii și deacea nimeni nu-i poate concura. Un half noate fi cât de bun, cât de acrobat, acesta nu interesează atâta, vreme cât mai există înaintași cu shoot tare și cari să polarizeze în jurul picioarelor lor dorințele spectatorilor. Ei sunt vedetele terenurilor de football, ei domină tot jocul.

Am avut și noi shooteuri celebri. Un RUDY WETZER poate nu a mai fost văzut de noua generație dar de shootul lui au auzit mai toți. Mai recent l-au avut pe AUER și pe BARATKI, adevărați oameni... nu numai prin tăria shootului, dar și prin dexteritatea direcției imprimate.

Il mai avem pe SPIELMANN în

declin, dar tot shooteur redutabil, pe HUMIS cu faze de goal create prin sărituri acrobatice și pe MARIAN celebru prin forța și precizia tirului. Ceilalți sunt mai modești și nu ajung la perfecția și popularitatea celor mai bătrâni ca ei.

In orice caz avem destui tineri talentați, cari în curând vor veni să ridice și ei tribunele în picioare. Cornea la Cluj, Bădeanțu la Timișoara, Bonyhadi la Arad, Vaczi la Oradea — au suficiente calități pentru a deveni shooteuri celebri și să figureze în frumoasa listei goalgetterilor naționali.

E. Horn

RÂZI, CĂ TE TAI!

Mustața buclucașă

Inaintea cursei de marș Ploești-București, Ion Baboe a renunțat la cel de al doilea lucru tradițional (primul e boneta roșie): mustața. Și-a ras-o chiar la Ploești.

La sfârșitul cursei, când a venit „dead-heat" cu Vasile Teodosiu, a exclamat vădit întristat:

— „Mai bine nu mi-o rădeam — Il băteam cu o mustață!"...